

ke til at hindre, at lønmodtagere får mulighed for at komme på deltid. Vi vil medvirke til at sikre, at det bliver en del af overenskomsterne, og det er noget helt andet, noget ganske andet. Det er netop det samme, som når hr. Lars Barfoed i alle andre sammenhænge siger, at han vil sikre, at den balance, der er i overenskomstsyste- met, ikke bliver røkket.

Spørgsmålet er sådan set bare: Hvordan sik- rer vi, at der bliver mulighed for deltid? Kan det gøres på en sådan måde, at begge arbejdsmarke- dets parter synes, det er en god idé, og på en så- dan måde, at man ikke kløver Folketinget? Det var den måde, jeg havde ønsket, og vi ved alle sammen udmærket – hr. Lars Barfoed ved det i hvert fald med garanti – at min model til at løse problemet havde været væsentlig bedre og væ- sentlig mere holdbar end at kløve Folketinget og arbejdsmarkedets parter midt over.

Kl. 14.50

Det ved vi alle sammen godt, så derfor er jeg også helt sikker på, at inderst inde er både mini- steren, hr. Lars Barfoed og i øvrigt også hr. Bent Bøgsted ulykkelige. Det går jeg ud fra, ja, det bil- der jeg mig ind, for jeg er et så positivt menne- ske, at jeg næppe kan forestille mig, at de havde ønsket eller troet, at man skulle komme dertil frem for at løse sagen på en sådan måde, at det kunne være sket i enighed.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Hr. Ole Sohn taler meget om den model, han har foreslået, og hr. Ole Sohn taler meget om splittel- sen osv.

Hvad tror hr. Ole Sohn er begrundelsen for, at det forslag, SF stillede, ikke kom igennem? Der var forhandlinger, og det kunne være interes- sant at få SF's analyse af, hvad der i virkelighe- den skete hos arbejdsmarkedets parter.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu er jeg ikke psykolog eller psykoanalytiker, men ideen med forslaget, som blev anerkendt og blev taget op fra både ministerens og LO's si- de, var sådan set, at man kunne sætte sig til et forhandlingsbord og komme til den konklusion, at ministeren kunne få sit ønske om deltid – som hele Folketinget er fuldstændig enig i kunne være en god ting at få ind i overenskomsterne – gennemført på en sådan måde, at et lovforslag ville være overflødig.

Det, LO tiltede på, var, at man ikke ønskede at føre bestemmelsen ind i overenskomsterne med ført hånd, for så var det bedre at få den gennemført ved lov, hvad jeg er fuldstændig enig med dem i. Ideen var, at man skulle bruge den timeout til at forhandle sig til rette, så det var overenskomstsyste- met, som løste proble- merne. Dermed ville man også have undgået alle de juridiske spidsfindigheder, som man gjort, at sagen er trukket i langdrag, og man kunne have undgået de efterveer, der vil komme, når lignende sager kommer op, fordi overenskomst- parterne nu engang er bedre til at løse de kon- flikter, der måtte opstå som følge af uoverens- stemmelser på arbejdsmarkedet, end vi er her i Folketinget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Da beskæftigelsesministeren fremlagde regerin- gens debatoplæg om flere i arbejde, var det jo utrolig positivt, at ministeren i den forbindelse gav udtryk for det, jeg ligefrem vil kalde en vis ydmyghed. Han sagde, at i sin korte tid som mi- nister havde han erfaret, at det er svært at lovgi- ve om forhold på arbejdsmarkedet uden at ind- drage arbejdsmarkedets parter.

Sådan sagde ministeren, da han fremlagde re- geringens debatoplæg om flere i arbejde, og det er selvfølgelig prisværdigt, at ministeren lærer af sine erfaringer. Men det problem, vi står med nu, er jo, at ministeren ikke tager konsekvensen af sine erfaringer. I så fald ville han jo have taget forslaget til deltidslov af bordet, så det fortsat ville være sådan, at bestemmelser om arbejdstid reguleres af overenskomster.

Lad mig se på nogle af de sigende episoder, der har været under vores langvarige behand- ling af lovforslaget. Allerede inden fremsættel- sen, nemlig den 1. februar, modtog ministeren og vi andre en fælles henvendelse fra de største overenskomstparter på det private arbejdsmar- ked, nemlig CO-Industri og Dansk Industri. Budskabet var klart: Hold fingrene væk fra at lovgive om overenskomstforhold, træk forslaget om deltidslov tilbage.

Det var selvfølgelig interessant nok i sig selv, men mindst lige så interessant er det, at Dansk Industri lige siden har stukket piben fuldstæn- dig ind, og at samtlige arbejdsgiverorganisatio- ner har holdt mund. Godt nok er de principielt imod indgreb i overenskomsterne, for det kunne